

Hindret, kes sedda keik tuulis, mis Ketrina isse ennessega räitis ja nööri piddas, mõtles ommas meeles: „Ei ma kui sedda ennesselle ei soa. Ta ei nimmetand kui mitte, sedda ta orwas illus priisse noor mees ollewad, kes mitte Salsa keelt ei mõista, agga ma sardan et minna se ollen. Kas ta peaks mind saallima?“

Katrina lissas veel naatuse jure, ütteldes: „Ma wöin ennesselle ühhhe mehhe wälja wallitseda, ühhhe mehhe, kes mo mele pärrost on. Kuid ma siis tahhan rõmus olla, kui keik mo peale watawad ja mind kui emmavad austawad; kas se ep olle üls õn!“

Katrina diislas suure healega, mõlemad läed laiale lahti laudates, ja hüppas rõõmoga; agga mis sündis? Munnia forvi tussus laindla ast mahha ja keik temma 30 wärsked niunna, felle peale temma omma Babiloni torni ülles ehitatud, ollid purrus loodud ta jalge ees föriwa saljuse tee peal. Otsego suits, mis poisi viibust ülles tööseb ja tunides ärra läub, nenda sa ollid Katrina püddu loiosed, lehmad, hobbesed ja keik warra, mis mõtte temma silnia ette näidas, nüüd ühhhe obiga „Kui tühhi silnia wiirastus ärrakaddunud.“ — Nuttes langes neio mätta peale mahha ja waatas omma riistuse peale, mis tee õres kollendas.

Hindret, kes sedda keik näggi, ei wöind mitte rahhus olla, ta astus ette ja tüssis ossawöttes: „Armas Katrina, mis sa nuttad?“

„Mis sul sellega teggemist? Qui ja ei tea, mis ma nuttan, siis pölle fa tarwies, sulle sedda ärra selletada.“

Agga ma tean, mis sul wigga, kostis Hindret ja watas tähhendates forvi peale, mis purrus Innsund munnaade föriwa maas olli.

„Qui ja tead, mis sa siis lüsrid? Sa tahhad mind pilgata; minne omma teed.“

Ei mitte pilamise pärast tulnud ma so jure, pilgata ma sind ei wöi mitte, seit ma armaštai sind wägga, ja tahtsin sulle abbi saata, kui ja mo abbi wasto wöttasid. Ärra nutta mitte. Neuda ööldes wöttis Hindret forvi maast, lippas omma wanfre jure, wötti omnia munna püttist 40 munna ja täitis nendega Katrina forvi. Siin on, armas Katrina, teised munnad uende eest, mis sa mahha pilasid, wöttta need, et ja mitte ilma asjata sedda teed pölle käinud. Et ja mind kui ei wöi sallida, ei punne minna sedda mitte pahhals, waid ma soowin sulle leigest süddamest head. Tahhad sa minnoga seltsis liina sõita, siis tulle, istu wanfre peale. Sedda ülles Hindret uenda laheste palludes, et Katrinal punna palge töüs omma föriwa süddame ülle Hindretu wasto, kes temmale abbi pallus ilma sätte tassumist ihhaldates. Katrina südda ep olnud mitte ni föriwa Hindretu wasto, kui ta sedda aksatusses temma wasto ülles näitas, ta tahtis agga ülspäiniis enlast nende munnaade